

Joves descobreixen els enigmes de la catedral

Aquesta imatge parla

centos joves varen representar algunes figures o esdeveniments de la nostra catedral, des de la màrtir Eulàlia, que apareix en la fotografia, fins a figures com Ramon de Penyafort o el bisbe Oleguer, presentats per nois i noies que portaven vestits d'època.

«Estació d'enllaç» és una iniciativa de la Delegació de Pastoral de Joventut de la nostra diòcesi per ajudar els joves a copsar els signes i els valors cristians. El passat 15 de novembre la primera sessió d'aquest curs es va fer a la catedral, promoguda pel responsable d'aquesta delegació, Mn. Bruno Bérchez. Dividits en grups, més de dos-

ELS BISBES DE CATALUNYA

Per a després de l'Any de la Fe

Transmetre el tresor de la fe és el títol del document que els bisbes de Catalunya ens adre- cen en l'acabament de l'Any de la Fe, convocat per Benet XVI i clausurat pel papa Francesc el passat 25 de novembre, festa de Crist Rei. El document porta la data del 24 d'octubre de 2013. En cloure's l'Any de la Fe, els nostres bisbes reflexionen sobre alguns aspectes de la missió de transmetre la fe avui. És un document que té tres capítols i que publica en un opuscle l'Editorial Claret, en la col·lecció «Documents del Magisteri».

En el primer capítol, «Actius en el primer anunci de l'Evangeli», recorden que la responsabilitat d'evangelitzar, de donar testimoni de Jesucrist, pertoca a cada cristià i ens proposen «avançar-nos, testimoniar, dialogar i proposar la fe amb l'audàcia que tenien els primers apòstols i deixebles», que «parlaven amb valentia, confiats en el Senyor» (Ac 14,3).

«Iniciar a l'experiència cristiana» és el títol del capítol segon. Cada un

de nosaltres ha rebut el tresor de la fe en l'Església i per l'Església, que ens dóna la Paraula i els Sagraments. Els bisbes demanen a les famílies que no dubtin a iniciar els fills en l'experiència cristiana a casa. També diuen que cal que la catequesi tingui «un caràcter marcadament evangelitzador i missioner», com també el catecumenat per a joves o adults que es preparen per al baptisme.

En el capítol tercer, «Perseverar en el creixement de la vida cristiana», els bisbes animen tots els cristians a comunicar Crist «a través de la nostra manera de ser i de viure en el món mostrant sempre un rostre frater, obert i acollidor». Recomanen especialment «la trobada amb Crist resuscitat en l'eucaristia de cada diumenge» (la missa dominical); «no començar i no acabar cap dia sense almenys un breu contacte amb Déu» (la pregària); i també expressar la fe en obres de solidaritat amb els pobres (la caritat).

Tot un programa per a després de l'Any de la Fe.

PARAULA I VIDA

Sostenir els projectes de Càritas

S'apropa Nadal. Com cada any, Càritas crida a la porta de les persones solidàries per demanar que en aquestes festes no oblidem les persones que, a causa sobretot de la crisi econòmica, passen moments de greus dificultats.

La campanya nadalenca d'enguany d'aquesta obra de l'Església fa una crida a l'esperança i al compromís. El lema escollit diu: «A Càritas treballem per donar suport a les persones que més ho necessiten. El teu compromís és la seva esperança». L'esperança que necessita la persona que s'adreça a Càritas cercant el suport i el compromís de les persones que ofereixen la seva col·laboració. El proper diumenge es farà una col·lecció en totes les esglésies destinada a aquesta campanya de Nadal.

Aquesta imatge parla

Càritas Diocesana i les Càritas parroquials i arxiprestals estan treballant molt per fer efectiva la solidaritat de l'Església i dels cristians. També hi ha moltes altres iniciatives de solidaritat que duen a terme altres institucions religioses i civils de la nostra ciutat i arxidiòcesi.

A tots ens interpel·la la situació de crisi econòmica i el gran nombre d'aturats. Tots estem cridats a esforçar-nos per aplicar el tercer objectiu del nostre Pla Pastoral, que ha quedat formulat així: «La solidaritat, expressió de la fe cristiana.»

El papa Francesc, des del mateix inici del seu pontificat, ens ha dit que vol «una Església pobra i per als pobres». Recordem aquelles paraules de Benet XVI en la seva visita a l'Obra del Nen Déu de Barcelona, el 7 de novembre de 2010: «En aquests moments, en els quals moltes llars passen serioses dificultats econòmiques, els deixebles de Crist hem de multiplicar els gestos concrets de solidaritat afectiva i constant, manifestant així que la caritat és el distintiu de la nostra condició cristiana.»

Aquesta prioritat es concreta, a nivell diocesà, en iniciatives com el Servei de Mediació en l'Habitatge, a fi d'evitar els desnonaments de famílies; o el projecte *Paidós*, de prevenció de la pobresa infantil. A més, he demanat un esforç addicional per als propers quatre anys per acompanyar i millorar la situació dels aturats de llarga durada amb càrregues familiars.

Val més encendre un llumí que no lamentar les tenebres. Són un signe d'esperança les nombroses iniciatives solidàries que estan actuant en la nostra societat. Em plau també manifestar el meu agraïment pel creixent suport que, per part de persones particulars, empreses i altres institucions, està rebent la nostra Càritas, com s'ha fet palès en una trobada recent en un teatre de la nostra ciutat. Déu faci que es puguin confirmar els pronòstics esperançadors que es fan per al proper any en l'aspecte social i laboral, especialment pel que fa a la creació d'ocupació. Mentrestant, fem que aquest Nadal sigui realment un Nadal solidari, és a dir, veritablement cristià.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

ENTREVISTA

ALBERT ARQUED

Retrobament

Arran de la malaltia del seu pare, que era «un home d'una profunda espiritualitat, manifestada en una orientació de servei i ajut», l'Albert Arqued va canviar la seva escala de valors. El contacte amb un prevere de Bilbao i amb un monjo de Montserrat el van fer *retrobar-se* amb la fe: «Tots dos, amb la seva generositat i bondat, em van ajudar i reconfortar en aquest tràngol tan dur i alhora tan natural». L'Albert és pare de família i empresari especialitzat en desenvolupament d'organitzacions i *caça-talents*.

Què et va fer reflexionar?

Acostumat a valorar, analitzar i organitzar la vida dels altres, em vaig parar a pensar què era important en la meua vida, quines coses realment m'havien d'amoïnar... El meu temps i la meua energia són finits i havia de replantejar-me a què els havia de dedicar. Vaig reflexionar sobre el sentit que calia donar a la vida i com aportar el meu gra de sorra a la dels altres.

Com ha canviat la teua vida?

Ja no intento tenir el control de tot. He iniciat un camí d'autoconeixement. La meua vida és un reflex de com em concebo a mi mateix, els altres, el meu paper al món i la meua relació amb Déu. Intento ser més humil i reflexiu, menys materialista, egoïsta i superficial. Estic intentant fer un camí per a una bona direcció i la part espiritual és fonamental.

Ara ets més feliç?

Sens dubte. Estic prenent consciència dels meus valors i intento ser coherent amb ells. No és fàcil. Aquesta presa de consciència em fa acceptar els meus defectes i les meves virtuts, aprendre dels errors... Aquest camí que he iniciat està millorant la qualitat de les meves relacions i es nota tant a nivell personal com professional. El contacte amb Montserrat m'ha ajudat molt.

Òscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

Joan Baptista, el precursor

La història de Joan Baptista arrela de manera particularment fonda en l'Antic Testament. Zacaries és sacerdot de la classe d'Abies. Elisabet, la seva muller, és també de provinença sacerdotal: és una descendent d'Aaron (cf. Lc 1,5). Segons el dret veterotestamentari, el ministeri dels sacerdots va lligat a la pertinença a la tribu dels fills d'Aaron i de Leví. Per tant, Joan Baptista és sacerdot. En ell, el sacerdoci de l'Antiga Aliança va cap a Jesús, esdevé al·lusió a Jesús, anunci de la seva missió.

Em sembla important que en Joan tot el sacerdoci de l'Antiga Aliança esdevingui una profecia de Jesús, i així —amb el seu gran vèrtex teològicoespiritual, el Salm 118— es relacioni amb ell i entri a formar part del que li és propi. Si, de manera unilateral, s'accentua el contrast entre el culte sacrificial veterotestamentari i el culte espiritual de la Nova Aliança (cf. Rm 12,1), es perd de vista aquesta línia, com també la dinàmica intrínseca del sacerdoci veterotestamentari que, no solament en Joan sinó ja en el desenvolupament de l'espiritualitat sacerdotal, delinea pel Salm 118, és via cap a Jesucrist.

Zacaries, el pare del Baptista, el precursor de Jesucrist, rep el missatge de Déu al temple, durant la seva litúrgia. A Maria, l'àngel li parlà a casa seva a Natzaret. Jesús ve en la humilitat. El senyal de la Nova Aliança és la humilitat, l'amagament, el senyal del gra de mostassa. El Fill de Déu ve en la humilitat.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

Hacer el bien... sin pizca de mal

—El Premio Nobel de Medicina, Dr. Carrel, en *La incògnita del hombre*, cita a Gallavardin: «Existen los egoístas puros. Los soberbios indiferentes totalmente a la felicidad o a la desdicha de sus semejantes. Ambiciosos, malvados, enfuercidos y sin entrañas, que se complacen en torturar y contemplar los más atroces dolores, sufrimientos y muertes de hombres, mujeres y niños. Los poderosos perversos que han causado los mayores derramamientos de sangre, dolor y lágrimas infligidos a la humanidad.»

(Que cada lector ponga nombres de grandes carniceros, tiranos del mal, que con sus torturas y muertes llenaron la tierra de Injusticia.)

—F. Pananti escribió un epitafio: «Aquí yace un egoísta-malvado, / que hizo más mal... que bien. / Y todo el bien que hizo... lo hizo mal; / y todo el mal que hizo... lo hizo bien.»

—Jesús vino al mundo para hacer el bien. Es la Navidad. San Pedro nos dejó el resumen de su vida: «Jesús pasó haciendo el bien». También debe ser el *pasar* de todo cristiano.

—Gaston Doumergue escribió: «Después de haber vivido largos años, cuando me pregunto: “¿Qué es lo más útil en la vida?”, tengo que responderme: “La bondad. Haber hecho el bien.”»

—Juan de la Cruz: «Al atardecer de la vida, se nos juzgará de amor.»

—Santo es: El que hace el bien... sin pizca de mal.

J.M. Alimbau

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

Les tres qualitats de Gaudí: II. L'autocrítica

La segona qualitat de Gaudí és l'autocrítica, la manca d'autosatisfacció immediata amb relació a la seva obra. En rares ocasions l'arquitecte exterioritza la seva complaença davant del seu treball, i quan ho fa pensa més aviat en els seus efectes. El 30 d'octubre de 1925, pocs mesos abans de la seva mort, Gaudí s'emociona veient acabada la torre dedicada a l'apòstol Bernabé (la de l'extrem est de la façana del Naixement) i exclama: «Aquest esclat de mosaics és la primera cosa que veuran els navegants en apropar-se a Barcelona». L'arquitecte només veurà enllestida aquesta torre, però les seves paraules són justes: les torres de la Sagrada Família s'han convertit en el símbol de Barcelona!

I, malgrat tot, Gaudí no es refia de la vanitat de l'esperit humà i diu: «El qui ha de construir [...] que faci i dirigeixi la crítica contra les pròpies obres per depurar-les i millorar-les». També creia que quan una cosa està en el camí de la perfecció, «cal esprémer-la fins que arribi a estar bé del tot (naturalment, referit al límit del que nosaltres sabem o veiem).» (Puig Boada, *El pensament de Gaudí*, n. 244 i 252)

Jordi Bonet/Armand Puig
Arquitectura i símbol de la Sagrada Família, Ed. Pòrtic

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 16. ■ Dilluns** (□ Urgell) (lit. hores: 3a setm.) [Nm 24,2-7.15-17a / SI 24 / Mt 21,23-27]. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sgda. Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.
- 17. ■ Dimarts** [Gn 49,2.8-10 / SI 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús.
- 18. ■ Dimecres** [Jr 23,5-8 / SI 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.
- 19. ■ Dijous** [Jt 13,2-7.24-25a / SI 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, mr; sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família mr.; santa Eva, mare dels humans.
- 20. ■ Divendres** [Is 7,10-14 / SI 23 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.
- 21. ■ Dissabte** [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / SI 32 / Lc 1,39-45]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega; sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.
- 22. ■ † Diumenge vinent**, IV d'Advent (lit. hores 4a setm.) [Is 7,10-14 / SI 23 / Rm 1,1-7 / Mt 1,18-24]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

DIUMENGE III D'ADVENT

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,1-6a.10)

La terra eixuta i el desert estan de festa, d'alegria l'estepa floreix. La seva florida s'esbadella com l'iris, s'engalana i crida de goig. Li han estat donades la glòria del Líban, les gales del Carmel i de Saron. Són ells els qui veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu. Enrobustiu les mans que es deixen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig.

Tornaran els que el Senyor ha rescatat, entraran a Sió cridant de goig i una alegria eterna coronarà els seus caps. Hi haurà festes i alegria, i fugiran les penes i els gemecs.

▶ Salm responsorial (145)

R. *Senyor, veniu a salvar-nos.*

El Senyor fa justícia als oprimits, / dóna pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dóna la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

▶ Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 5,7-10)

Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor. Mireu com el pagès espera els fruits preciosos de la terra, prenent paciència fins que les pluges primerenques i tardanes l'hauran assaonada. Igualment vosaltres tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop. Germans, no us queixeu els uns dels altres, perquè no hàgiu de ser judicats; penseu que el jutge ja és a les portes. ¿Voleu, germans, un exemple de paciència en els mals tractes? Preneu el que us donen els profetes que van parlar en nom del Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 11,2-11)

En aquell temps, Joan, que era a la presó, va sentir dir el que feia Crist, i va enviar els seus deixebles per preguntar-li: «Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?» Jesús els va respondre: «Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit dir: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts resusciten, els desvalguts senten l'anunci de la Bona Nova i feliç aquell que no quedarà decebut de mi». Mentre ells se n'anaven, Jesús es posà a parlar a la gent de Joan: «Què heu sortit a veure al desert? Una canya sacsejada pel vent? Doncs, què hi heu sortit a veure? Un home vestit delicadament? Els qui porten vestits delicats viuen als palaus dels reis. Doncs, què hi heu sortit a veure? Un profeta? Sí, ho puc ben dir, i més que profeta: és aquell de qui diu l'Escriptura: "Jo envio davant teu el meu missatger, perquè et prepari el camí". Us ho dic amb tota veritat: Entre tots els que les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista; tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 35,1-6a.10)

El desierto y el yermo se regocijarán, se alegrarán el páramo y la estepa, florecerá como flor de narciso, se alegrará con gozo y alegría. Tiene la gloria del Líbano, la belleza del Carmelo y del Sarón. Ellos verán la gloria del Señor, la belleza de nuestro Dios. Fortaleced las manos débiles, robusteced las rodillas vacilantes; decid a los cobardes de corazón: «Sed fuertes, no temáis. Mirad a vuestro Dios, que trae el desquite; viene en persona, resarcirá y os salvará.» Se despegarán los ojos del ciego, los oídos del sordo se abrirán, saltará como un ciervo el cojo, la lengua del mudo cantará.

Volverán los rescatados del Señor, vendrán a Sión con cánticos: en cabeza, alegría perpetua; siguiéndolos, gozo y alegría. Pena y aflicción se alejarán.

Joan Baptista envia els seus deixebles a Jesús. Mosaic del baptisteri de la catedral de Florència (s. XII)

▶) Aquesta imatge parla

▶ Salmo responsorial (145)

R. *Ven, Señor, a salvarnos.*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos, / el Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol Santiago (St 5,7-10)

Tened paciencia, hermanos, hasta la venida del Señor. El labrador aguarda paciente el fruto valioso de la tierra, mientras recibe la lluvia temprana y tardía. Tened paciencia también vosotros, manteneos firmes, porque la venida del Señor está cerca.

No os quejéis, hermanos, unos de otros, para no ser condenados. Mirad que el juez está ya a la puerta. Tomad, hermanos, como ejemplo de sufrimiento y de paciencia a los profetas, que hablaron en nombre del Señor.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 11,2-11)

En aquel tiempo, Juan, que había oído en la cárcel las obras del Mesías, le mandó a preguntar por medio de sus discípulos: «¿Eres tú el que ha de venir o tenemos que esperar a otro?» Jesús les respondió: «Id a anunciar a Juan lo que estáis viendo y oyendo: los ciegos ven, y los inválidos andan; los leprosos quedan limpios, y los sordos oyen; los muertos resucitan, y a los pobres se les anuncia el Evangelio. ¡Y dichoso el que no se escandalice de mí!»

Al irse ellos, Jesús se puso a hablar a la gente sobre Juan: «¿Qué salisteis a contemplar en el desierto, una caña sacudida por el viento? ¿O qué fuisteis a ver, un hombre vestido con lujo? Los que visten con lujo habitan en los palacios. Entonces, ¿a qué salisteis?, ¿a ver a un profeta? Sí, os digo, y más que profeta; él es de quien está escrito: "Yo envío mi mensajero delante de ti, para que prepare el camino ante ti." Os aseguro que no ha nacido de mujer uno más grande que Juan, el Bautista; aunque el más pequeño en el reino de los cielos es más grande que él.»

COMENTARI

Les obres del Messies i Joan Baptista

Joan Baptista, des de la presó, envia deixebles a preguntar a Jesús si és «el qui ha de venir», és a dir, el Messies. La pregunta la fa perquè ha sentit parlar de «les obres del Messies», en la traducció d'avui «el que feia Crist». La formulació *les obres del Messies* ens pot semblar adient, però cal recordar que, en la creença popular de l'època, el Messies no era esperat per fer les obres que fa Jesús, sinó més aviat perquè havia de restaurar la llibertat d'Israel com a líder i cabdill. Per això, la pregunta és molt més incisiva del que sembla. Les obres de Jesús fins a 11,2 són: el sermó de la muntanya (Mt, 5-7), els deu miracles de Jesús

(Mt, 8-9) i la missió dels dotze (Mt, 10). La pregunta de Joan està justificada i la resposta de Jesús dóna una imatge molt contrastada del Messies esperat. Però, sobretot, subratlla quines són les obres de Jesús. Les *obres del Messies* són el model de les bones obres que Jesús demana als seus seguidors (5,16; 26,10, cf. 25,16).

El comentari de Jesús sobre la identitat de Joan resulta enigmàtic: què vol dir «més que un profeta»? El text citat per Jesús és Malaquies 3,1: «Jo envio el meu missatger perquè obri un camí davant meu». Tanmateix, les bíblies anotades també citen un altre text: Ex 23,20. La traducció d'aquest text en la Bíblia Catalana Interconfessional diu: «Jo envio un missatger davant teu perquè et

guardi el camí... respecta'l... perquè porta el meu nom». El text hebreu diu exactament: «Respecta'l perquè el meu nom és dintre d'ell». Segons aquest text, l'enviat a proclamar la vinguda de Jesús és més que un missatger, és Déu mateix qui, en ell, anuncia la vinguda del Messies. Per això Joan Baptista és més que un profeta, perquè és Déu mateix qui anuncia mitjançant el missatge de Joan la vinguda del Messies. Doncs bé, cal tenir en compte que el més petit en el Regne és més gran que Joan Baptista. El Regne és l'àmbit que Déu vol implantar per a tots els homes i les dones de bona voluntat, és un àmbit seu i només Ell el pot fer arribar.

Oriol Tuñí, SJ

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

El Cant de la Sibil·la a Santa Maria del Mar. Dia 24 (23 h), interpretarà la Sibil·la catalana la soprano Àngels Graells, acompanyada per la Coral Sinera, Oriol Castanyer i Neil Cowley, organista de la Basílica. Enguany s'hi afegirà una referència a una Sibil·la d'avui tipificada en la poesia de Salvador Espriu (1913-1985). A les 18 h se celebrarà la «Misa Navideña con animación latinoamericana», amb col·laboració de la Fedelatina. A les 12 de la nit, celebració solemne de la Missa del Gall, amb coral i instruments.

Actualitat cultural i religiosa. Dia 16 des. (19 h), amb Mar Galceran, a l'auditori de la FJM (c/ València 244, 2n, t. 934 880 888).

Milagro en Nochebuena. Los voluntarios de las Hermanitas de los Pobres representarán esta obra de teatro. Dia 22 de diciembre (17 h), (pl. Tetuán 45-49, t. 932 655 227).

Concert benèfic per Àfrica. Dia 18 des. (21 h), a la Sala Luz de Gas (c/ Muntaner, 246). Els diners que

JESÚS EN FAMÍLIA

Generosa austeritat

Ser solidaris amb qui ho necessita —l'opció pels pobres de què parla l'Evangelí— ha estat «una pedra fonamental» per a Lluïsa Geronès i Miquel Feixas, pares de quatre fills. «Sempre hem dit als fills que una persona es defineix en relació amb els qui pateixen.»

Aquest matrimoni testimonia com es pot fer una opció total pels pobres malgrat tenir la responsabilitat de mantenir una família. Les portes de casa seva han estat tan obertes que fins i tot han acollit per sempre més dos joves immigrants: Milla, de Bangla Desh, i Tabita, del Congo.

Van arribar amb catorze anys. Deixar-los entrar volia dir introduir a la família estils de vida i cultures molt diferents. «És curiós, oi? Però al sofà de casa s'asseuen un pare que és professor a la universitat i els quatre fills, dos d'ells biològics, un altre que és analfabet i una noia que va estar tres anys caminant per l'Àfrica per arribar aquí, i hi estan molt bé, mirant la *tele*, un partit, el que sigui. Hi estan ben còmodes! No és això la vida?, es pregunta la Lluïsa.

Sandra Buxaderas

Extret del llibre *Com viure Jesús en família*, Ed. Pòrtic

es recaptin es destinaran al projecte Life for Africa, que té com objectiu posar en marxa el primer Hospital Docent Matern Infantil a Addis Abeba (Etiòpia). L'aportació és de 10 € i 20 € i es poden adquirir les entrades per *Ticketmaster* i a taquilla el mateix dia. També hi haurà una fila 0; es pot fer l'aportació al compte de La Caixa: 2100-0860-98-0200278625. Més informació: t. 934 190 015, c/e: info@matres-mundi.org

Unió Espiritual de Mares. Dia 18 desembre (17 h), ens trobarem al voltant de l'Eucaristia i ens felicitarem el Nadal. Lloc: c/ Riera St. Mi-

quel, 1 bis. Informació: Montserrat Solé, t. 934 351 845.

Asociación de Adoradoras de las R. Esclavas Sdo. Corazón (c/ Mallorca, 232). El 19 dic. (12 h), oració ante el Santísimo seguida de eucaristía.

EXERCICIS I RECESSOS

Cinc dies de silenci i pregària per Nadal. Del 26 al 31 desembre, a la Cova de Manresa, amb els Exercicis de Sant Ignasi. Coordina: David Guindulain, SJ. Adreçats a tothom, però especialment a gent jove. Informació: t. 938 720 422, a/e: info@covamanresa.cat

CAMPANYA DE NADAL

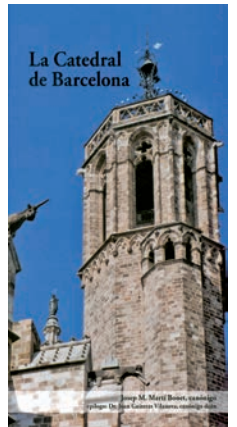

Els nens feliciten el Nadal de part dels missioners. La Delegació de Missions enceta la campanya d'Infància Missionera «Sembradors d'estrelles». Podeu recollir els materials a la mateixa delegació (c/ Bisbe, 5). També els trobareu a: <http://delegacionsbarcelonastfe-liu.blogspot.com.es/>

PUBLICACIONS

Josep Maria Martí Bonet explica la catedral.

En un opuscle de 48 pàgines molt ben il·lustrat, el canonge Josep M. Martí Bonet fa una explicació molt rigorosa i interessant de la catedral i de les obres artístiques que conté. L'epíleg és del Dr. Joan Guiteras, canonge degà. També explica les figures més vinculades a la nostra seu.

PALABRA Y VIDA

Sostener los proyectos de Cáritas

Se acerca Navidad. Como cada año, Cáritas llama a la puerta de las personas solidarias para pedir que en estas fiestas no olvidemos a las personas que, debido sobre todo a la crisis económica, pasan por momentos de graves dificultades.

La campaña navideña de este año de esta obra de la Iglesia llama a la esperanza y al compromiso. El lema escogido dice: «En Cáritas trabajamos para apoyar a las personas que más lo necesitan. Tu compromiso es su esperanza». La esperanza que necesita la persona que se dirige a Cáritas buscando el apoyo y el compromiso de las personas que ofrecen su colaboración. El próximo domingo se hará una colecta en todas las iglesias destinada a esta campaña de Navidad.

Cáritas Diocesana y las Cáritas parroquiales y arciprestales están trabajando mucho para hacer efectiva la solidaridad de la Iglesia y de los cristianos.

También hay muchas otras iniciativas de solidaridad que llevan a cabo otras instituciones

religiosas y civiles de nuestra ciudad y archidiócesis.

A todos nos interpela la situación de crisis económica y el gran número de parados. Todos estamos llamados a esforzarnos por aplicar el tercer objetivo de nuestro Plan Pastoral, que ha quedado formulado así: «La solidaridad, expresión de la fe cristiana.»

El papa Francisco, desde los mismos inicios de su pontificado, nos ha dicho que quiere «una Iglesia pobre y para los pobres». Recordemos aquellas palabras de Benedicto XVI en su visita a la Obra del Niño Dios de Barcelona, el 7 de noviembre de 2010: «En estos momentos, en los que muchos hogares pasan serias dificultades económicas, los discípulos de Cristo hemos de multiplicar los gestos concretos de solidaridad afectiva y constante, manifestando así que la caridad es el distintivo de nuestra condición cristiana.»

Esta prioridad se concreta, a nivel diocesano, en iniciativas como el Servicio de Mediación en la Vivienda, a fin de evitar los desahucios

de familias, o el proyecto *Paidós*, de prevención de la pobreza infantil. Además, he pedido un esfuerzo adicional para los próximos cuatro años para acompañar y mejorar la situación de los parados de larga duración con cargas familiares.

Es mejor encender una cerilla que lamentar las tinieblas. Son un signo de esperanza las numerosas iniciativas solidarias que están actuando en nuestra sociedad. Me complace también manifestar mi agradecimiento por el creciente apoyo que, por parte de personas particulares, empresas y otras instituciones, está recibiendo nuestra Cáritas, como se ha hecho patente en un encuentro reciente en un teatro de nuestra ciudad. Dios haga que se puedan confirmar los pronósticos esperanzadores que se hacen para el próximo año en el aspecto social y laboral, especialmente en cuanto a la creación de empleo. Mientras tanto, hagamos que esta Navidad sea realmente una Navidad solidaria, es decir, verdaderamente cristiana.

† **Luís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

laSalle AR Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia